

ประเทศชิลี

ชื่อทางการ สาธารณรัฐชิลี (Republic of Chile)

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้ง : อยู่ทางตะวันตกของทวีปอเมริกาใต้ ประเทศมีลักษณะเป็นแนวเส้นตรงยาวประมาณ 4,329 กิโลเมตร ทิศตะวันตกตลอดแนวฝั่งจรมมหาสมุทรแปซิฟิก ทิศเหนือจรดประเทศเปรูและโบลิเวีย ทิศตะวันออกจรด โบลิเวีย อาร์เจนตินา ทิศใต้จรดอาร์เจนตินา

พื้นที่ : 756,102 ตารางกิโลเมตร (รวมเกาะอีสเตอร์ และเกาะอื่นๆ) ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าไทยเพียงเล็กน้อย (0.6 เท่า)
พื้นดิน : 743,812 ตารางกิโลเมตร
น้ำ : 12,290 ตารางกิโลเมตร

ดินแดนอาณาเขต : รวม 6,339 กิโลเมตร โดยมีพื้นที่อาณาเขตติดต่อกับประเทศอาร์เจนตินา 5,308

	กิโลเมตร, โบลิเวีย 860 กิโลเมตร และเปรู 171 กิโลเมตร
อาณาเขตทางน้ำ	: Territorial Sea : 12 ไมล์ทะเล Contiguous Zone : 24 ไมล์ทะเล Exclusive Economic Zone : 200 ไมล์ทะเล Continental Shelf : 200/350 ไมล์ทะเล
เขตชายฝั่ง	: 6,435 กิโลเมตร
เมืองหลวง	: กรุงซานติอาโก (Santiago)
เมืองสำคัญ	: Antofagasta, Valparaiso
ภูมิอากาศ	: ภูมิอากาศไม่หนาวจัด ความชื้นโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 50 แบ่งเป็น 4 ฤดู - ฤดูร้อน ปลายธันวาคม – มีนาคม อุณหภูมิเฉลี่ย 13-29 องศาเซลเซียส - ฤดูใบไม้ร่วง ปลายมีนาคม – มิถุนายน อุณหภูมิเฉลี่ย 8-23 องศาเซลเซียส - ฤดูหนาว ปลายมิถุนายน – กันยายน อุณหภูมิเฉลี่ย 4-16 องศาเซลเซียส ในฤดูหนาวจะมีหมอกและฝนตก - ฤดูใบไม้ผลิ ปลายกันยายน – ธันวาคม อุณหภูมิเฉลี่ย 8-22 องศาเซลเซียส
ภูมิประเทศ	: มีลักษณะเป็นแผ่นดินแคบๆ ทอดเป็นระยะทางยาวกว่า 4,300 กิโลเมตร โดยทางด้านกว้างของประเทศไม่มีส่วนใดของประเทศมีพื้นที่กว้างเกิน 240 กิโลเมตร ด้านทิศตะวันออกมีเทือกเขาแอนดีสทอดยาวจากเหนือจรดใต้ ระหว่างกลางของเทือกเขากับมหาสมุทรเป็นที่ราบลุ่มแคบๆ ขึ้นไปทางเหนือพื้นที่จะค่อยๆ สูงชันและแห้งแล้งมากขึ้น พื้นที่ภาคกลางเป็นหุบเขายาวที่อุดมสมบูรณ์ ส่วนตอนใต้เป็นป่าดึกดำบรรพ์และทะเลสาบ
ทรัพยากรธรรมชาติ	: ได้แก่ ทองแดง (ชิลีเป็นผู้ผลิตและส่งออกทองแดงอันดับ 1 ของโลก) ไม้ สินแร่เหล็ก ไนเตรท โลหะที่มีค่า, โมลิบดีนัม และ พลังงานน้ำ (hydropower)
ภัยธรรมชาติ	: แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด; สึนามิ
สภาพแวดล้อม (ปัญหาปัจจุบัน)	: การตัดไม้ทำลายป่า ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายจากการทำเหมืองแร่ มลพิษทางอากาศจากอุตสาหกรรมต่างๆ และยานพาหนะ มลพิษทางน้ำจากกากของเสีย
เวลา	: เวลาช้ากว่าไทย 11 ชั่วโมง ตั้งแต่วันอาทิตย์ที่สองของเดือนมีนาคม-วันเสาร์ที่สองของเดือนตุลาคม และ ช้ากว่าไทย 10 ชั่วโมง ตั้งแต่วันอาทิตย์ที่สองของเดือนตุลาคม-วันเสาร์ที่สองของเดือนมีนาคม
ช่องทางการคมนาคม	: เส้นทางการบิน กรุงเทพฯ-ซานติอาโก-กรุงเทพฯ มีดังนี้
1. กรุงเทพฯ – ผ่านทางยุโรป (แฟรงค์เฟิร์ต/ ลอนดอน/ปารีส) – เซาเปาโล – ซานติอาโก	
1) กรุงเทพฯ – ยุโรป ใช้เวลาประมาณ 11-12 ชั่วโมง	
2) ยุโรป - เซาเปาโล ใช้เวลาประมาณ 11-12 ชั่วโมง	

3) เซาเปาโล- ซานติอาโก ใช้เวลาประมาณ 4 ชั่วโมง

2. กรุงเทพฯ- ผ่านทาง Oceania โอ๊คแลนด์ – ซานติอาโก

1) กรุงเทพฯ – ซิดนีย์ / โอ๊คแลนด์ ใช้เวลาประมาณ 11 ชั่วโมง

2) ซิดนีย์ / โอ๊คแลนด์ – ซานติอาโก ใช้เวลาประมาณ 11-12 ชั่วโมง

สนามบินที่สำคัญ : Comodoro Arturo Merino Benítez International Airport (SCL), Santiago หรือ Santiago International Airport

สายการบินแห่งชาติ : LAN Chile

กระแสไฟฟ้า : 220 โวลต์

1.2 ประชาชน

ประชากร : ประมาณ 17.4 ล้านคน (ปี 2554)

(6.8 ล้านคนในกรุงซานติอาโก)

ความหนาแน่นของประชากร 20.4 คน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร

โครงสร้างอายุ : 0-14 ปี: 23.3 % (ชาย 1,923,210 / หญิง 1,840,839)

15-64 ปี: 68.1 % (ชาย 5,751,091 / หญิง 5,744,014)

65 ปีขึ้นไป: 9.6 % (ชาย 680,450 / หญิง 944,156) (ประมาณการ ปี 2554)

อัตราการเติบโตของประชากร: 0.884 % (ประมาณการปี 2555)

เชื้อชาติ : ร้อยละ 95 เป็นเชื้อชาติยุโรปเปียน อาทิ สเปน เยอรมัน อังกฤษ อิตาลี
นอกจากนั้น เป็นอาหรับ ยูโกสลาเวีย ฯลฯ

กลุ่มชนพื้นเมือง : ประชากรของชิลีส่วนใหญ่เป็นชาว Mestizos ซึ่งสืบทอดมาจากการแต่งงานระหว่างชาวสเปนกับคนพื้นเมืองของชิลี ชาวพื้นเมืองของชิลี ประกอบด้วย ชาว Aymara ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือ และชาวมาปูเช่ ซึ่งอาศัยอยู่ตรงบริเวณที่มีป่าไม้ที่แถบทะเลสาบ

ศาสนา : นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ร้อยละ 76.7 นับถือนิกาย

โปรเตสแตนต์ร้อยละ 13.25 ไม่นับถือศาสนาใด ๆ ร้อยละ 5.8 และนับถือศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 4.3

ภาษาราชการ : สเปน

1.3 รัฐบาล

วันชาติ : 18 กันยายน (ได้รับเอกราชจากสเปนปี ค.ศ.1810 / พ.ศ. 2353)

ระบบการปกครอง : สาธารณรัฐประชาธิปไตย มีประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งเป็นทั้งประมุขและหัวหน้ารัฐบาล มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี

การแบ่งส่วนบริหาร : เขตการปกครองแบ่งออกเป็น 15 ภูมิภาค ปกครองโดยผู้ว่าการภูมิภาค (Intendente) ซึ่งแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี แต่ละภูมิภาคประกอบด้วยจังหวัดต่างๆ รวมทั้งสิ้น 50

- จังหวัด ปกครองโดยผู้ว่าราชการจังหวัด (Governor) ซึ่งแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี นอกจากนี้ แต่ละจังหวัดยังแบ่งออกเป็นอำเภอ (municipality) รวม 341 อำเภอ ปกครองโดยนายกเทศมนตรี (Alcalde) ซึ่งมาจากการเลือกตั้งทุกๆ 4 ปี
- รัฐธรรมนูญปัจจุบัน** : ปฏิรูปรัฐธรรมนูญครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2548 โดยมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ อาทิ ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 35 ปี โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งครั้งละ 4 ปี จากเดิม 6 ปี และยังคงข้อห้ามการดำรงตำแหน่งต่อเนื่องสองสมัย
- ฝ่ายบริหาร** : ประธานาธิบดีเป็นหัวหน้ารัฐบาล และเป็นผู้แต่งตั้งคณะรัฐมนตรี
- ประธานาธิบดี**

นายเซบัสเตียน ปิเญร่า (Miguel Juan Sebastián Piñera Echenique)
ดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 11 มีนาคม 2553

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (Minister of Foreign Affairs)

นาย Alfredo Moreno Charme
ดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 11 มีนาคม 2553

โครงสร้างการบริหาร : ประกอบด้วยหน่วยงานระดับกระทรวง 22 หน่วยงาน ได้แก่

1. กระทรวงมหาดไทย (Ministry of the Interior)
2. กระทรวงการต่างประเทศ (Ministry of Foreign Affairs)
3. กระทรวงกลาโหม (Ministry of Defense)
4. กระทรวงการคลัง (Ministry of Finance)
5. กระทรวงประธานาธิบดี (Ministry of the Presidency)
6. กระทรวงเลขาธิการรัฐบาล (Ministry Secretary-General of Government)
7. กระทรวงเศรษฐกิจ (Ministry of Economy)
8. กระทรวงแผนงานและความร่วมมือ (Ministry of Planning and Cooperation)

9. กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education)
10. กระทรวงยุติธรรม (Ministry of Justice)
11. กระทรวงแรงงานและความมั่นคงทางสังคม (Ministry of Labor and Social Security)
12. กระทรวงงานสาธารณะ (Ministry of Public Works)
13. กระทรวงสาธารณสุข (Ministry of Health)
14. กระทรวงการเคหะและเมือง (Ministry of Housing and Urban)
15. กระทรวงเกษตร (Ministry of Agriculture)
16. กระทรวงเหมืองแร่ (Ministry of Mining)
17. กระทรวงพลังงาน (Ministry of Energy)
18. กระทรวงการคมนาคมและโทรคมนาคม (Ministry of Transportation and Telecommunications)
19. กระทรวงทรัพย์สินแห่งชาติ (Ministry of National Property)
20. กระทรวงกิจการสตรี (Ministry of Women's Affairs)
21. กระทรวงวัฒนธรรม (Ministry of Culture)
22. กระทรวงสิ่งแวดล้อม (Ministry of the Environment)

ฝ่ายนิติบัญญัติ

: รัฐสภา (Congress) ประกอบด้วย 2 สภา คือ

วุฒิสภา (Senate) จำนวน 38 คน มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง 8 ปี โดยจะเลือกจากการลงคะแนนความนิยมจากประชาชน ทุกๆ 4 ปี ((แบ่งเป็นการเลือกตั้งเฉพาะในเขตภูมิภาคเลขคู่และเขต Metropolitan (Santiago) และการเลือกตั้งเฉพาะในเขตหมายเลขคู่ สลับกันไป)

สภาผู้แทนราษฎร (Chamber of Deputies) จำนวน 120 คน เลือกจากการลงคะแนนความนิยมจากประชาชน มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง 4 ปี

ฝ่ายตุลาการ

: ประกอบด้วยศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ทั้งนี้ ผู้พิพากษาศาลฎีกาได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี และได้รับการรับรองโดยวุฒิสภาจากรายชื่อที่เสนอโดยศาลฎีกา และอยู่ในตำแหน่งจนเกษียณอายุ (75 ปี) และมีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ 16 แห่งในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ โดยผู้พิพากษาเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือก หลังจากนั้น นำเสนอคณะกรรมการศาลฎีกาเพื่อแต่งตั้งต่อไป ยกเว้นผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองในรัฐสภามาเป็นเวลา 2 ปี

การเลือกตั้งครั้งล่าสุด

: ธันวาคม 2552 และเลือกตั้งรอบสอง (runoff) มกราคม 2553

การเลือกตั้งครั้งต่อไป

: ประมาณเดือนธันวาคม 2556

พรรคร่วมรัฐบาล

: เรียกว่า Alliance for Chile (*Alianza por Chile*) ประกอบด้วย

(1) พรรค National Renovation (*Renovación Nacional*) – RN

(ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน เป็นผู้นำพรรคนี้อยู่)

(2) พรรค Independent Democrat Union (*Unión Demócrata Independiente*) - UDI รัฐบาลชุดปัจจุบันของชิลีมีแนวโน้มนโยบายขวากลาง (center-right) ให้ความสำคัญกับการค้าเสรี สนับสนุนการค้าและการลงทุนจากต่างประเทศ มุ่งแก้ปัญหาความยากจน และการว่างงาน ยกกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน สร้างความเท่าเทียมกัน กระจายโอกาสทางการศึกษา และการลดปัญหาอาชญากรรม

พรรคฝ่ายค้าน

: เรียกว่า Concertación เป็นการรวมกลุ่มของพรรคการเมืองฝ่ายซ้าย ประกอบด้วยพรรคการเมืองต่างๆ 4 พรรค ได้แก่

- (1) Christian Democratic Party – PDC
- (2) Radical Social Democratic Party – PRSD
- (3) Socialist Party – PS
- (4) Party for Democracy – PPD

พรรคการเมืองทั้ง 4 มีแนวโน้มนโยบายซ้ายกลาง (center-left) ซึ่งได้ร่วมต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยของชิลีในยุคเผด็จการของนายพล Augusto Pinochet (ค.ศ. 1973 – 1990) และเป็นกลุ่มที่จัดตั้งรัฐบาลบริหารประเทศ ในช่วงปี ค.ศ.1990 – 2010

สถานการณ์การเมืองที่สำคัญ

ชิลีได้จัดการเลือกตั้งประธานาธิบดีรอบสอง (runoff) เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2553 ผลปรากฏว่า นายเซบัสเตียน ปิเญร่า (Miguel Juan Sebastián Piñera Echenique) นักการเมืองฝ่ายขวาจากพรรค Renovación Nacional (RN) จากกลุ่มพรรคฝ่ายค้านที่เรียกว่า Alianza por Chile ชนะการเลือกตั้ง โดยได้รับคะแนนเสียงร้อยละ 51.61 (3,563,050 คะแนน) ในขณะที่คู่แข่ง คือ นายเอดูอาร์โด เฟร (Eduardo Frei) ตัวแทนจากพรรค Christian Democratic Party (PDC) ได้รับคะแนนเสียงเพียงร้อยละ 48.38 (3,340,308 คะแนน) ซึ่งส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงอำนาจทางการเมือง โดยกลุ่มนักการเมืองฝ่ายขวากลายเป็นกลุ่มผู้มีอำนาจในการปกครองประเทศเป็นครั้งแรกในรอบ 20 ปี หลังจากที่พรรคผสม Concertación ฝ่ายซ้ายกลางได้เป็นรัฐบาลปกครองประเทศมา โดยตลอดนับจากที่รัฐบาลทหารของนายพล Augusto Pinochet หมดอำนาจลงเมื่อปี ค.ศ. 1990 นายปิเญร่าได้เข้าพิธีสาบานตนเพื่อรับตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2553 และบริหารประเทศชิลีเป็นเวลา 4 ปี จนถึงปี 2557

1.4 สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ

ANDEAN (ANDEAN Community) (สมาชิกสมทบ), APEC, BIS, CAN (associate), FAO, FEALAC (Forum of East Asia-Latin America Cooperation), G-15, G-77, IADB, IAEA (International Atomic Energy Agency), IBRD, ICAO, ICC, ICCt, ICCt (signatory), ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRCS, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol,

IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC, LAES, LAIA, MERCOSUR (Southern Common Market) (สมาชิกสมทบ), MIGA, MINUSTAH, NAM (Non-Aligned Movement), OAS (Organization of American States), OECD, OPANAL, OPCW, PCA, RG, SICA (ผู้สังเกตการณ์), UN, UNASUR, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO, Union Latina, UNMOGIP, UNTSO, UNWTO, UPU, WCL, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO, WTO

1.5 การจัดทำข้อตกลงทางการค้า

ปัจจุบันชิลีได้จัดทำความตกลงการค้าทั้งหมด 21 ฉบับ กับ 57 ประเทศ ดังนี้

	FTA	ขอบเขต	วันที่ลงนาม	วันที่มีผลใช้บังคับ
มีผลใช้บังคับแล้ว				
1.	Protocol on Trade Negotiations (PTN) ¹	Goods	8 ธันวาคม 2514 (8 December 1971)	11 กุมภาพันธ์ 2516 (11 February 1973)
2.	Latin American Integration Association (LAIA) ²	Goods	12 สิงหาคม 2523 (12 August 1980)	18 มีนาคม 2524 (18 March 1981)
3.	Global System of Trade Preferences among Developing Countries (GSTP) ³	Goods	13 เมษายน 2531 (13 April 1988)	19 เมษายน 2536 (19 April 1989)
4.	FTA Chile-Canada	Goods & Services	5 ธันวาคม 2539 (5 December 1996)	5 กรกฎาคม 2540 (5 July 1997)
5.	FTA Chile-Mexico	Goods & Services	17 เมษายน 2541 (17 April 1998)	1 สิงหาคม 2542 (1 August 1999)
6.	FTA Chile-Central America ⁴	Goods & Services	18 ตุลาคม 2542 (18 October 1999)	<p><u>กัมพูชา</u></p> <p>- 14 กุมภาพันธ์ 2545 จัดทำพิธีสารทวิภาคี (bilateral protocol) เพื่อให้มีผลใช้บังคับ</p> <p><u>เอลซัลวาดอร์</u></p> <p>- 1 มิถุนายน 2545 จัดทำพิธีสารทวิภาคี เพื่อให้มีผลใช้บังคับ</p> <p><u>ฮอนดูรัส</u></p> <p>- 19 กรกฎาคม 2551 จัดทำพิธีสารทวิภาคี (แต่ยังไม่มีผลให้สัตยาบัน)</p> <p><u>กัวเตมาลา</u></p>

	FTA	ขอบเขต	วันที่ลงนาม	วันที่มีผลใช้บังคับ
				- ยังไม่มีการบังคับใช้พิธีสารกับกัวเตมาลา และนิการากัว
7.	FTA Chile-EC ⁵	Goods & Services	18 พฤศจิกายน 2545 (18 November 2002)	1 กุมภาพันธ์ 2546 (1 February 2003)
8.	FTA Chile-US	Goods & Services	6 มิถุนายน 2546 (6 June 2003)	1 มกราคม 2547 (1 January 2004)
9.	FTA Chile-ROK	Goods & Services	15 กุมภาพันธ์ 2546 (15 February 2003)	1 เมษายน 2547 (1 April 2004)
10.	FTA Chile-EFTA ⁶	Goods & Services	26 มิถุนายน 2546 (26 June 2003)	1 ธันวาคม 2547 (1 December 2004)
11.	FTA Chile-China ⁷	Goods & Services	18 พฤศจิกายน 2548 (18 November 2005)	1 ตุลาคม 2549 (1 October 2006)
12.	Trans-Pacific Strategic Economic Partnership Agreement (TPP) ⁸	Goods & Services	18 กรกฎาคม 2548 (18 July 2005)	8 พฤศจิกายน 2549 (8 November 2006)
13.	FTA Chile-India	Goods	8 มีนาคม 2549 (8 March 2006)	17 สิงหาคม 2550 (17 August 2007)
14.	FTA Chile-Japan	Goods & Services	27 มีนาคม 2550 (27 March 2007)	3 กันยายน 2550 (3 September 2007)
15.	FTA Chile-Panama	Goods & Services	27 มิถุนายน 2549 (27 June 2006)	7 มีนาคม 2551 (7 March 2008)
16.	FTA Chile-Australia	Goods & Services	30 กรกฎาคม 2551 (30 July 2008)	6 มีนาคม 2552 (6 March 2009)
17.	FTA Chile-Colombia	Goods & Services	27 พฤศจิกายน 2549 (27 November 2006)	8 พฤษภาคม 2552 (8 May 2009)
18.	FTA Chile-Turkey	Goods	14 กรกฎาคม 2552 (14 July 2009)	1 มีนาคม 2554 (1 March 2011)
19.	FTA Chile-Malaysia ⁹	Goods & Services	13 พฤศจิกายน 2553 (13 November 2010)	-
20.	FTA Chile-Vietnam ¹⁰	Goods & Services	-	-
21.	FTA Chile-Thailand	Goods & Services	-	-

¹ **The Protocol on Trade Negotiations (PTN)** เป็นความตกลงที่ให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศสมาชิก ปัจจุบันมีประเทศสมาชิกจำนวน 15 ประเทศ คือ บังคลาเทศ บราซิล ชิลี อียิปต์ อิสราเอล เกาหลีใต้ เม็กซิโก ปากีสถาน ปรากวัย เปรู ฟิลิปปินส์ เซอร์เบีย ตูนิเซีย ตุรกี และ อุรุกวัย

² **Latin American Integration Association (LAIA)** ประกอบด้วยสมาชิก 12 ประเทศ คือ อาร์เจนตินา เวเนซุเอลา โบลิเวีย บราซิล ชิลี โคลอมเบีย คิวบา เอกวาดอร์ เม็กซิโก ปารากวัย เปรู และอุรุกวัย

³ **Global System of Trade Preferences among Developing Countries (GSTP)** หมายถึง ความตกลงว่าด้วยระบบสิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา ปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 43 ประเทศ ประกอบด้วย แอลจีเรีย อาร์เจนตินา บังกลาเทศ เบนิน เวเนซุเอลา โบลิเวีย บราซิล แคมเมอรูน ชิลี โคลอมเบีย คิวบา เอกวาดอร์ อียิปต์ มาซิโดเนีย กานา กินี กายอานา อินเดีย อินโดนีเซีย อิหร่าน อิรัก เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ ลิเบีย มาเลเซีย เม็กซิโก โมร็อกโก โมซัมบิก พม่า นิการากัว ไนจีเรีย ปากีสถาน เปรู ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ศรีลังกา ซูดาน แทนซาเนีย ไทย ตรินิแดดและโตเบโก ตูนิเซีย เวียดนาม และซิมบับเว

⁴ **Central America**⁵ ประกอบด้วยสมาชิก 5 ประเทศ คือ คอสตาริกา เอล ซัลวาดอร์ กัวเตมาลา ฮอนดูรัส และ นิการากัว

⁵ **EC** มาจาก European Communities ประกอบด้วยสมาชิก 27 ประเทศ คือ ออสเตรีย เบลเยียม บัลแกเรีย ไชปรัส สาธารณรัฐเชก เดนมาร์ก เอสโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ ฮังการี ไอร์แลนด์ อิตาลี ลิทัวเนีย ลักเซมเบิร์ก มอลตา เนเธอร์แลนด์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย สโลวาเกีย สโลวีเนีย สเปน สวีเดน และสหราชอาณาจักร

⁶ **EFTA** ประกอบด้วยสมาชิก 4 ประเทศ คือ สวิตเซอร์แลนด์ ไอซ์แลนด์ ลิกเทินสไตน์ และนอร์เวย์

⁷ **FTA Chile-China** ในส่วนของการค้าสินค้ามีผลบังคับใช้แล้ว สำหรับการค้าบริการอยู่ระหว่างการพิจารณาให้ความเห็นชอบของรัฐสภา และอยู่ระหว่างการเจรจาเรื่องการลงทุน

⁸ **Trans-Pacific Strategic Economic Partnership Agreement (TPP)** มีประเทศสมาชิกเดิม 4 ประเทศ ประกอบด้วย ชิลี สิงคโปร์ บรูไน และนิวซีแลนด์ ขณะนี้มีสมาชิกที่เข้าร่วมเพิ่มเติมอีก 5 ประเทศ คือ สหรัฐฯ ออสเตรเลีย เปรู เวียดนาม และมาเลเซีย

⁹ **FTA Chile-Malaysia** ทั้งสองฝ่ายจะเริ่มเจรจาการค้าบริการหลังจากที่ความตกลงการค้าสินค้ามีผลบังคับใช้แล้ว 2 ปี

¹⁰ **FTA Chile-Vietnam-** สามารถสรุปผลการเจรจาได้แล้วเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2554 (2011)

นอกจากนี้ ชิลีมีโครงการที่จะเจรจากับประเทศอื่นๆ อีก เช่น เขตบริหารพิเศษฮ่องกง อิสราเอล รัสเซีย และกลุ่มประเทศคณะมนตรีความร่วมมือรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council: GCC) เป็นต้น

2. ข้อมูลเศรษฐกิจ

2.1 ภาพรวม

ชิลีเป็นประเทศที่มีเสถียรภาพทางการเมืองและเป็นหนึ่งในประเทศตัวอย่างที่ดีที่สุดในโลกของระบบเศรษฐกิจแบบตลาด (market-oriented economy) การค้าระหว่างประเทศได้สร้างความสำเร็จอย่างมากแก่ระบบเศรษฐกิจของชิลี นโยบายการลงทุนโดยตรง (FDI) ที่เป็นมิตรทำให้ชิลีเป็นประเทศที่ดึงดูดนักลงทุนส่วนใหญ่จากทั่วโลก ชิลีมีนโยบายด้านการค้าการลงทุนที่เปิดกว้าง (open) โปร่งใส (transparency) คาดการณ์การได้ (predictability) และเป็นกลาง รวมถึงใช้ยุทธศาสตร์การจัดทำความตกลงการค้าเสรี (FTA) เป็นนโยบายการค้าหลักเพื่อขยายการส่งออกของชิลี

ในช่วงระหว่างปี 2549-2553 ชิลีมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ 3.3 ต่อปี ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวของภาคบริการในประเทศ การส่งออก และการลงทุน การเติบโตทางเศรษฐกิจของชิลีพึ่งพิงการส่งออกเป็นสำคัญ คิดเป็นสัดส่วนถึงประมาณร้อยละ 40 ของ GDP โดยมีทองแดงเป็นสินค้าส่งออกสำคัญ คิดเป็นมูลค่าถึง 1 ใน 3 ของรายได้ภาครัฐ เนื่องจากชิลีมีกิจการการผลิตทองแดงของรัฐที่ใหญ่ที่สุดในโลก คือ CODELCO (Corporacion Nacional de Cobre de Chile) ประกอบกับระดับราคาที่สูงของทองแดงในตลาดโลก

ชิลีเป็นประเทศที่มีรายได้ประชากรต่อหัวสูงในอันดับต้นๆ ของละตินอเมริกา ในปี 2553 ประชากรมีอำนาจซื้อเฉลี่ยต่อหัว (PPP) เท่ากับ 15,500 เหรียญสหรัฐฯ แต่ยังมีปัญหาความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้อยู่มาก อย่างไรก็ตาม รัฐบาลปัจจุบันได้มีนโยบายเพื่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น Economist Intelligence Unit (EIU) ได้คาดการณ์ว่า ในช่วงปี 2552-2556 ชิลียังคงเป็นประเทศที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศมากที่สุดในละตินอเมริกา

อันดับของชิลีในการจัดอันดับระหว่างประเทศด้านเศรษฐกิจที่สำคัญ อาทิ

- ชิลีอยู่ในอันดับที่ 39 ของโลก และอันดับที่ 1 ในภูมิภาคละตินอเมริกาในการอำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจ (Ease of Doing Business) ในปี 2555 (ไทยอยู่ลำดับที่ 17 ของโลก และอันดับที่ 3 ของเอเชีย)
- ชิลีมีความสามารถในการแข่งขัน ประจำปี 2554/2555 (Global Competitiveness Index) อยู่เป็นอันดับที่ 31 ของโลก และอันดับที่ 1 ในภูมิภาคละตินอเมริกา (ไทยอยู่อันดับที่ 39 ของโลก)
- ชิลีมีเสรีภาพทางเศรษฐกิจมากที่สุด (Index of Economic Freedom) เป็นอันดับที่ 7 ของโลกในปี 2555 และเป็นอันดับที่ 1 ของภูมิภาคละตินอเมริกา
- ชิลีอยู่ในอันดับที่ 24 ของโลกที่เป็นประเทศที่ดีที่สุดในการดำเนินธุรกิจ (Best Countries for Business) ในปี 2554 และเป็นอันดับที่ 1 ในภูมิภาคละตินอเมริกา

- ซิลีอยู่ในอันดับที่ 15 ของประเทศที่มีบรรยากาศน่าลงทุนที่สุดในโลกระหว่างปี 2553-2554 และเป็นอันดับที่ 1 ในภูมิภาคละตินอเมริกา
- ซิลีอยู่ในระดับ A+ ที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (Credit Rating) ในปัจจุบันจากสถาบัน Standard and Poor (S&P)

ในปี 2553 ซิลีมีผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) มูลค่า 189.2 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP Growth) ร้อยละ 6.1 จะเห็นได้ว่า เศรษฐกิจของซิลีเริ่มกลับมาฟื้นตัวอีกครั้งหลังจากได้รับผลกระทบเป็นช่วงสั้นๆ จากวิกฤตเศรษฐกิจโลกในปี 2552 ประกอบกับราคาทองแดงในตลาดโลกที่ลดลง ส่งผลให้การส่งออกของซิลีลดลง ซึ่งกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้วิเคราะห์ไว้ว่า ในช่วงปี 2553 -2557 เศรษฐกิจของซิลีอาจจะขยายตัวได้ถึงกว่าร้อยละ 4 โดยมีปัจจัยสนับสนุนต่างๆ ได้แก่ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจของโลกจากความต้องการบริโภคของสหรัฐอเมริกาและจีน การปรับเพิ่มขึ้นของราคาทองแดงในตลาดโลก และการบริโภคภายในประเทศที่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ จากการศึกษาพื้นฐานระบบเศรษฐกิจการเงินที่เข้มแข็ง มีสถานะทางการคลังที่เกินดุลมาโดยตลอด และมีเงินกองทุนต่างๆ ที่สะสมจากรายได้การส่งออกทองแดงในช่วงที่มีราคาสูง ช่วยให้รัฐบาลซิลีสามารถดำเนินนโยบายและมาตรการต่างๆ เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจโลก เช่น การจัดทำงบประมาณแบบขาดดุลมากขึ้น เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ และการคงอัตราดอกเบี้ยต่ำ เป็นต้น

ในปี 2554 GDP ของซิลีเติบโต 6% อัตราการว่างงานค่อยๆ ลดลงนับตั้งแต่ปี 2552 โดยอยู่ระดับเฉลี่ย 7.2% ในปี 2554 ส่วนอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 3.3% ราคาทองแดงระหว่างระหว่งมีแนวโน้มลดลงในช่วงครึ่งหลังของปี เนื่องจากเศรษฐกิจโลกชะลอตัวลงแต่ก็ยังถือว่ายังมีราคาสูงกว่าสตรรรชที่ผ่านมา ปัจจัยเหล่านี้รวมถึงการขยายตัวของความต้องการภายในประเทศทำให้การขาดดุลงบประมาณอยู่ที่ 1.3% ของ GDP เทียบกับ 1.5% ของปีก่อน

ในปี 2555 คาดว่า การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของซิลีจะอยู่ระดับปานกลางที่ 4.2% เนื่องจากความต้องการภายในอ่อนตัวลงและผลกระทบจากวิกฤตหนี้ของยุโรปทำให้ความเชื่อมั่นลงและความเข้มงวดของการปล่อยสินเชื่อ การชะลอตัวของเศรษฐกิจทำให้แรงกดดันจากเงินเฟ้อลดลง ขณะที่การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ชะลอตัวและแรงกดดันจากภาคสังคมในการเพิ่มค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาจะทำให้การขาดดุลงบประมาณในปี 2555 เพิ่มขึ้น

2.2 ดัชนีทางเศรษฐกิจ

- ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจต่างๆ (ข้อมูลจาก CIA: The World Fact Book)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)

- GDP Purchasing Power Parity: 281 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (ประมาณการปี 2554)

- GDP Official Exchange Rate:	243 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปี 2554)
- GDP Real Growth Rate:	6.5 % (ประมาณการปี 2554)
- GDP Per Capita (PPP):	16,100 เหรียญสหรัฐ (ประมาณการปี 2554)
- GDP by Sector:	เกษตร: 5.1 % อุตสาหกรรม: 41.8 % บริการ: 53.1 % (ประมาณการปี 2553)
กำลังแรงงาน:	จำนวน 8.047 ล้านคน (ประมาณการปี 2554) สาขาเกษตร: 13.2 % สาขาอุตสาหกรรม: 23 % สาขาบริการ: 63.9 % (ข้อมูลปี 2548)
อัตราการว่างงาน:	6.9% (ประมาณการปี 2554)
จำนวนประชากรที่ต่ำกว่าเส้นความยากจน:	11.5 % (ข้อมูลปี 2552)
รายได้ครัวเรือนหรือการบริโภค:	ต่ำสุด 10 % : 1.5 % สูงสุด 10 % : 42.5 % (ข้อมูลปี 2552)
อัตราเงินเฟ้อ:	3.3 % (ประมาณการปี 2554)
หนี้สาธารณะ:	9.4% ของ GDP (ปี 2554)
Stock of FDI (at home):	155.6 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการ ณ 31 ธันวาคม 2554)
แหล่งเงินทุน Inward FDI:	ญี่ปุ่น แคนาดา สเปน สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้
งบประมาณ:	รายได้ 57.64 พันล้านเหรียญสหรัฐ รายจ่าย 51.61 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปี 2554)
สาขาการผลิตที่สำคัญ:	
สินค้าเกษตร:	องุ่น แอปเปิ้ล แพร์ หัวหอม ข้าวสาลี ข้าวโพด ข้าวโอ๊ต ลูกพีช กระเทียม หน่อไม้ฝรั่ง ถั่ว เนื้อวัว สัตว์ปีก ขนสัตว์ ปลา และไม้
สินค้าอุตสาหกรรม:	ทองแดง ลิเทียม แร่ธาตุต่างๆ อาหารสัตว์ ปลาแปรรูป) เหล็กและ เหล็กกล้า ไม้และผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ เครื่องมือที่ใช้ในการขนส่ง (transport equipment) ซีเมนต์ และ สิ่งทอ
ดุลบัญชีเงินสะพัด (Current Account Balance) :	-1.099 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปี 2554)
การค้าระหว่างประเทศ	
การส่งออก:	80.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปี 2554)
สินค้าส่งออก:	ทองแดง ผลิตภัณฑ์จากปลา ผลิตภัณฑ์จากไม้ กระดาษและเยื่อ กระดาษ เคมีภัณฑ์ ไวนิล

ตลาดส่งออกสำคัญ:	จีน (22.7 %) ญี่ปุ่น (11.4 %) สหรัฐฯ (10.9%) บราซิล (5.6%) (ข้อมูลปี 2554)
การนำเข้า:	66.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการปี 2554)
สินค้านำเข้า:	น้ำมันปิโตรเลียม ยานพาหนะ ก๊าซธรรมชาติ เคมีภัณฑ์ อุปกรณ์ไฟฟ้าและอุปกรณ์สื่อสาร โทรคมนาคม เครื่องจักรอุตสาหกรรม
ตลาดนำเข้าสำคัญ:	สหรัฐฯ (21%) จีน (16.1 %) บราซิล (9.3%) อาร์เจนตินา (7.1 %) (ข้อมูลปี 2554)

- ข้อมูลอื่นๆ

เงินสำรองเงินตราต่างประเทศและทองคำ	41.27 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการ ณ 31 ธันวาคม 2554)
หนี้ (ภายนอกประเทศ) :	98.68 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการ ณ 31 ธันวาคม 2554)
สกุลเงิน (รหัสย่อ) :	เปโซชิลี (Chilean Peso: CLP)
อัตราแลกเปลี่ยน:	1 ดอลลาร์สหรัฐฯ ประมาณ 470.9 เปโซชิลี (ประมาณการปี 2554)
ปีงบประมาณ:	มกราคม-ธันวาคม

3. การเมืองและสังคม

ในอดีตทางตอนเหนือของชิลีอยู่ภายใต้การปกครองของชนเผ่าอินคา (Inca) ในขณะที่ภาคกลางและภาคใต้เป็นที่อยู่อาศัยของชนพื้นเมืองมาปูเช่ (Mapuche) ต่อมา ในศตวรรษที่ 16 ชิลีตกอยู่ภายใต้การปกครองของสเปน จนกระทั่งได้รับเอกราชเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2353 (ค.ศ. 1810) ซึ่งถือเป็นวันชาติของชิลี และได้รับเอกราชโดยสมบูรณ์เมื่อปี 2361 (ค.ศ. 1818) เมืองหลวงของชิลี คือ กรุงซานติอาโก (Santiago) ตั้งขึ้นโดยกัปตันเรือชาวสเปนชื่อ เปโดร เดวัลดีเวีย (Pedro de Valdivia) เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2084 (ค.ศ. 1541)

ในช่วงรัฐบาลมาร์กซิสต์ภายใต้การนำของ ดร. ซัลวาดอร์ อัลเลนเด (Salvador Allende) (2513-2516) ได้เกิดวิกฤตการณ์เศรษฐกิจ การขาดแคลนสินค้า และการหยุดงานประท้วง ซึ่งนำไปสู่การยึดอำนาจการปกครองภายใต้การนำของนายพลออสการ์ โปโนเช่ อูการ์เต้ (Augusto Pinochet Ugarte) โดยความช่วยเหลือของซีไอเอ สหรัฐอเมริกาในปี 2516 และปกครองประเทศชิลีต่อเนื่องมานานถึง 18 ปี จนถึง ปี 2533 โปโนเช่แพ้การเลือกตั้งต้องส่งมอบตำแหน่งประธานาธิบดีให้นายแพทริก อายล์วิน อาโซการ์ (Patricio Aylwin Azóocar) ผู้ชนะเลือกตั้ง ซึ่งบรรยากาศทางการเมืองตั้งแต่นั้นมาก็อยู่ในภาวะมั่นคงขึ้น

หลังจากรัฐบาลทหารของนายพล Augusto Pinochet หมดอำนาจลงเมื่อปี 2533 ชิลีได้อยู่ภายใต้การปกครองของพรรคการเมืองที่มีแนวโน้มนโยบายฝ่ายซ้ายกลาง (พรรคผสม Concertación) มาโดยตลอด ในช่วงรัฐบาลภายใต้การนำของนางมิเชล บาเชเล็ต (Michelle Bachelet) (2549-2552) ได้ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบเสรี และให้ความสำคัญกับการสร้างความเท่าเทียมกันในสังคม โดยเฉพาะในด้านสุขภาพและการศึกษา รวมทั้ง

ยังมีนโยบายในการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศในละตินอเมริกา และกระชับความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศในภูมิภาคเอเชียให้มากขึ้น ทั้งนี้ นางบาเชเลต์ ซึ่งเป็นประธานาธิบดีหญิงคนแรกของชิลีซึ่งหมดวาระการดำรงตำแหน่งในเดือนมีนาคม 2553 แม้จะหมดอำนาจลงและมีข้อห้ามการดำรงตำแหน่งต่อเนื่องสองสมัย นางบาเชเลต์ยังคงมีคะแนนนิยมที่สูง อันเป็นผลจากนโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มุ่งแก้ไขปัญหาความยากจน และการนำรายได้จากการส่งออกของแดงมาช่วยสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของชิลีในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจโลก

ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2553 นายเซบาสเตียน ปิเญร่า (Miguel Juan Sebastián Piñera Echenique) เป็นผู้ชนะการเลือกตั้ง ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงขั้วอำนาจทางการเมือง โดยกลุ่มนักการเมืองฝ่ายขวาจะเข้ามามีอำนาจในการปกครองประเทศเป็นครั้งแรกในรอบ 20 ปี ทั้งนี้ นายปิเญร่าได้เข้าพิธีสาบานตนรับตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2553 และมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี จนถึงปี 2557 อย่างไรก็ดี มีการคาดการณ์ว่าแม้ นายปิเญร่าจะดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี แต่ชิลีก็ยังคงดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเปิดเสรีการค้าการลงทุนต่อไป รวมทั้ง ยังมุ่งเน้นเรื่องนโยบายการเปิดเสรีด้านแรงงาน การปรับปรุงโครงการต่างๆ ของภาครัฐ การจัดการระบบการบริหารราชการเพื่อเอื้อต่อการทำธุรกิจของภาคเอกชน การเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตโดยใช้นวัตกรรมใหม่ๆ การปฏิรูประบบการศึกษาและสาธารณสุข ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. นโยบายเศรษฐกิจ

ชิลีมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไปสู่ความเป็นสากล เช่น การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ การเร่งสร้างโครงสร้างพื้นฐานให้ทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ การสร้างความสัมพันธ์ทางการค้าและการลงทุนกับประเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันในเวทีการค้าโลก นโยบายเศรษฐกิจของชิลีในปัจจุบันยังคงดำเนินตามกลยุทธ์ที่ใช้มาตั้งแต่คริสต์ทศวรรษ 1990 คือ นโยบายการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน เช่น การปรับอัตราภาษีขาเข้า MFN ให้เหลือร้อยละ 6 โดยเฉลี่ย รวมถึงการปรับปรุงแก้ไขมาตรการทางการค้าต่างๆ ให้สอดคล้องกับข้อตกลงขององค์การการค้าโลก (WTO) นอกจากนี้ชิลีจะมีบทบาทสำคัญในการเจรจาการค้าระดับภูมิภาคและระดับโลกแล้ว ชิลียังให้ความสำคัญกับการเจรจาความตกลงการค้าเสรีทวิภาคีกับประเทศคู่ค้าสำคัญ ปัจจุบันชิลีได้จัดทำความตกลงการค้าเสรีทั้งหมด 22 ฉบับ กับ 58 ประเทศ ได้แก่ แคนาดา (1997) เม็กซิโก (1998) อเมริกากลาง (2002) สหภาพยุโรป (2003) สหรัฐอเมริกา (2004) เกาหลีใต้ (2004) European Free Trade Association (EFTA) (2004) จีน (2006) the Transpacific Strategic Economic Partnership (TPP) (ประกอบด้วยชิลี นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ และบรูไน (2006) และมีประเทศสมาชิกใหม่เข้าร่วมอีก 5 ประเทศ ประกอบด้วย สหรัฐฯ ออสเตรเลีย เปรู เวียดนาม และ มาเลเซีย) ญี่ปุ่น (2007) ออสเตรเลีย (2009) และ ตุรกี (2009) รวมทั้ง จัดทำ Partial Trade Agreement กับอินเดีย ล่าสุด สามารถสรุปผลการเจรจาการค้าสินค้ากับมาเลเซียโดยได้ร่วมลงนามในความตกลงเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2010 และสามารถสรุปผลการเจรจาด้านการค้าสินค้ากับเวียดนามได้แล้ว นอกจากนี้ ชิลีมีโครงการที่จะเจรจากับประเทศอื่นๆ อีก เช่น เขต

บริหารพิเศษฮ่องกง อิสราเอล รัสเซีย และกลุ่มประเทศคณะมนตรีความร่วมมือรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council: GCC) เป็นต้น

ในด้านการลงทุน ชิลีมีนโยบายเปิดเสรีและส่งเสริมให้มีการลงทุนจากต่างประเทศในเกือบทุกสาขาการผลิตและบริการของประเทศ โดยนักธุรกิจต่างประเทศสามารถถือหุ้นได้ 100% ในกิจการการผลิตและบริการ และไม่มีข้อจำกัดในเรื่องระยะเวลาถือครองทรัพย์สิน ยกเว้นบางธุรกิจที่มีข้อจำกัด ได้แก่ ธุรกิจน้ำมัน ธุรกิจค้า-ขายฝิ่น การขนส่งทางอากาศ และการสื่อสารมวลชน อีกทั้งธุรกิจการทำการประมงซึ่งมีกฎข้อบังคับที่เป็นไปตามกฎข้อบังคับแบบต่างตอบแทนกับต่างประเทศ (Reciprocity) เป็นต้น

การดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งที่มีผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของชิลี และเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการเปิดเสรีการค้าการลงทุน ในระหว่างปี 2536 – 2552 รัฐบาลชิลีขยายสัมปทานโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ ได้แก่ สัมปทานเหมืองแร่ทองแดง โครงการทางด่วน และท่าอากาศยาน ที่มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นทุกปี จากข้อมูลสถิติของคณะกรรมการการลงทุนต่างประเทศพบว่า การลงทุนจากต่างประเทศในช่วงปี 2546 – 2551 มีมูลค่า 17,455 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยร้อยละ 29.3 เป็นการลงทุนด้านเหมืองแร่ ร้อยละ 29 เป็นการลงทุนในด้านสาธารณูปโภค (ไฟฟ้า ก๊าซ น้ำ) และร้อยละ 15 เป็นการลงทุนด้านการสื่อสาร แหล่งเงินทุนจากต่างประเทศที่สำคัญที่เข้ามาลงทุนในช่วงปี 2546 – 2551 ได้แก่ แคนาดา (28.6%) สเปน (28.1%) สหรัฐอเมริกา (9.7%) และเม็กซิโก (6.3%)

ในปี 2552 ชิลีมีมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกว่า 11.15 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยมีสหรัฐฯ เป็นประเทศที่ลงทุนโดยตรงในชิลีมากที่สุด (26.4%) รองลงมาได้แก่ สเปน แคนาดา สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น อิตาลี เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส และเม็กซิโก ตามลำดับ โดยธุรกรรมการลงทุนที่ดึงดูดความสนใจนักลงทุนต่างประเทศมากที่สุด ได้แก่ ธุรกิจค้าปลีกแบบไฮเปอร์มาร์เก็ต เหมืองแร่ทองแดง การประมง การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังน้ำ ทั้งนี้ สำหรับไทยยังไม่เคยมีการลงทุนในชิลี

การเข้ามาลงทุนของต่างชาติในชิลีอาจดำเนินการภายใต้ Central Bank's Compendium of Foreign Exchange Regulations (Chapter 14) หรือ Foreign Investment Statute (Decree Law No.600, 1974) ชิลีได้เริ่มโครงการ Start-up Chile (เป็นโครงการของกระทรวงเศรษฐกิจชิลี) ตั้งแต่ปี 2553 โดยดำเนินงานผ่าน Chilean Economic Development Agency: CORFO) เพื่อส่งเสริมให้ชิลีเป็นศูนย์กลางด้านนวัตกรรมและการดำเนินธุรกิจของภูมิภาคละตินอเมริกาด้วยการดึงดูดให้ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ทั้งชิลีและต่างชาติที่มีศักยภาพสูงเข้าไปเริ่มต้นทำธุรกิจในชิลี โดยผู้ประกอบการที่ได้รับการคัดเลือกจะได้รับสิทธิประโยชน์และความช่วยเหลือ เช่น

- ได้รับเงินทุนแบบให้เปล่า 40,000 เหรียญสหรัฐฯ สำหรับใช้จ่ายในธุรกิจภายในเวลา 6 เดือน
- อนุญาตให้พำนักเพื่อการทำงานในชิลีเป็นเวลา 1 ปี
- ให้พื้นที่สำนักงาน

- การเข้าถึงข้อมูลเครือข่ายทางธุรกิจทั้งในและนอกชิลี
- หน้าที่ปรึกษา (mentor) เพื่อดำเนินธุรกิจในชิลี

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการที่ได้รับการคัดเลือกต้องเข้าไปดำเนินธุรกิจในชิลีด้วยตนเองเป็นเวลา 6 เดือน หลังจากนั้นผู้ประกอบการสามารถตัดสินใจได้ว่า จะดำเนินกิจการต่อในชิลีหรือไม่ โครงการ start-up Chile เปิดรับสมัครผู้ประกอบการที่สนใจปีละ 3 ครั้ง (มีนาคม กรกฎาคม กันยายน) จนถึงปัจจุบันมีผู้ประกอบการที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ 364 รายจากกว่า 40 ประเทศ ส่วนใหญ่มาจากสหรัฐและชิลี

ในปี 2553 Inward FDI Stocks ของชิลีมีมูลค่า 139,538 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และในปี 2554 Inward FDI ของชิลี มีมูลค่า 17,536 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นสูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ (เพิ่มจากปี 2553 ที่มีมูลค่า 15,096 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือเพิ่มขึ้น 16.1%) จากมูลค่าการลงทุนข้างต้นเมื่อปี 2554 มีการลงทุนจากต่างประเทศในชิลีภายใต้กฎหมายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ คือ Foreign Investment Statute (Decree Law 600 หรือ D.L 600) รวมอยู่ 4,140 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยต่างชาติเข้ามาลงทุนในชิลีสูงสุดคือ เหมืองแร่ (60.1%) รองลงมาคือ บริการ (22.9%) ขนส่งและสื่อสาร (5.3%) ภาคอุตสาหกรรม (5.3%) ไฟฟ้า ก๊าซ ประปา (5.1%) เกษตรกรรมและป่าไม้ (1.4%) นักลงทุนต่างชาติที่เข้าไปใช้สิทธิภายใน D.L 600 มากที่สุดคือ ญี่ปุ่น (32.9%) แคนาดา (28.5%) สเปน (19.2%) สหรัฐฯ (5.1%) เกาหลีใต้ (3.8%)

ในแง่การออกไปลงทุนยังต่างประเทศของชิลี (Outward FDI) ในช่วงปี 2543-2551 Outward FDI ของชิลีอยู่ในสาขาหลัก คือ การเงิน ประกันภัย อสังหาริมทรัพย์และบริการ (32%) เหมืองแร่ (11%) คำปลีก (10%) และในปี 2553 Outward FDI Stocks ของชิลี มีมูลค่า 49,838 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ outflows FDI มูลค่า 15,095 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ประเทศที่ชิลีเข้าไปลงทุนในต่างประเทศส่วนใหญ่อยู่ในแถบละตินอเมริกา เช่น อาร์เจนตินา บราซิล เปรู อูรุกวัย เม็กซิโก โคลอมเบีย นอกจากนี้ มีสหรัฐฯ

5. มาตรการด้านภาษี

ปี 2552 (มกราคม) โครงสร้างอัตราภาษี (MFN tariff structure) ของชิลี มีอยู่ 3 อัตรา คือ 0%, 6% และ 12.5% โดยสินค้าส่วนใหญ่ อัตราภาษีอยู่ที่ 6% (99.3% ของ tariff lines) 0% (0.5% ของ tariff lines) และ 12.5% (0.2% ของ tariff lines) มี average MFN tariff คือ 6% สินค้าเกษตร มี average MFN tariff อยู่ที่ 6.1% โดยสินค้าที่มีภาษีสูงสุดคือ 12.5% อยู่ในสินค้าเนื้อสัตว์และเครื่องในไก่ ส่วนสินค้าอุตสาหกรรม (Non-agriculture products) มี average MFN tariff อยู่ที่ 6%

ในปี 2553 average MFN applied rate ของภาษีนำเข้าสินค้าเกษตรของชิลี อยู่ที่ 6% (average bound rate อยู่ที่ 26%) ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมอยู่ที่ 6% เช่นกัน (average bound rate อยู่ที่ 25%) ปัจจุบัน ชิลีเก็บภาษีนำเข้า (average MFN applied rate) เกือบเป็นอัตราเดียวคือ 6% สำหรับสินค้าที่ชิลีนำเข้าจากประเทศที่ไม่มี FTA

กับกลุ่ม Andean (ประกอบด้วย โคลอมเบีย เปรู โบลิเวีย เวเนซุเอลา และเอกวาดอร์) ยกเว้น poultry products (ซิติ์เก็บภาษีนำเข้า 12.5%) การใช้ระบบ price band system สำหรับสินค้าเกษตร (เช่น ข้าวสาลี แป้งสาลี และ น้ำตาล ซึ่งอัตรา MFN tariffs ของสินค้าเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามราคาระหว่างประเทศ) และ tariff surcharge 50% ที่จะเรียกเก็บจากสินค้าที่ใช้แล้วเกือบทุกชนิด

สินค้านำเข้าของซิติ์จะต้องถูกเก็บ VAT ในอัตรา 19% (คำนวณจากภาษีนำเข้าบวกกับ custom value) เช่นเดียวกับกับสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ และเครื่องดื่มน้ำอัดลม ยาสูบ รถยนต์ อัญมณีจะต้องเสียภาษี สรรพสามิตด้วย ยกเว้น ไม่ต้องเสีย VAT หากเป็นการนำเข้าสินค้าทุนสำหรับการลงทุนตามกฎหมาย Foreign Investment Statue (Decree Law No.600) หรือการผลิตภายในประเทศไม่ได้คุณภาพหรือประสิทธิภาพ ตัวอย่างสินค้าที่ซิติ์เก็บภาษีนำเข้า :

- 15% : สินค้าฟุ่มเฟือย เช่น ทองคำ แพลตตินัม เงิน อัญมณี
- 13% : เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำแร่
- 15% : เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ไวน์ แชมเปญ เบียร์ ไซเคอร์
- 27% : Pisco วิสกี้ เหล้า
- 60.4% : บุหรี่
- 51% : ซิการ์
- 57.9% : ยาสูบ
- 0% : luxury vehicles

ซิติ์ไม่มีการจำกัดปริมาณการนำเข้าหรือการใช้ import licenses ใดๆก็ตาม ด้วยเหตุผลทางด้าน สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ซิติ์ห้ามนำเข้าสินค้าที่ใช้แล้วบางรายการ ได้แก่ รถยนต์ มอเตอร์ไซค์ และขางรถยนต์ ยกเว้น รถผสมปูนซีเมนต์ รถพยาบาล รถดับเพลิง รถทำความสะอาดถนน รถหุ้มเกราะ รถบ้าน(motor homes) ยานยนต์ของชาวซิติ์ที่เคยพำนักในต่างประเทศ ไม่น้อยกว่า 1 ปี และนำกลับเข้ามาในซิติ์ และยานยนต์ที่นำเข้ามา ใน free zones นอกจากนี้ ซิติ์ยังห้ามนำเข้าสินค้าที่เป็นอันตรายหรือเสื่อมเสียศีลธรรม ได้แก่ ยาพิษแอสเบสทอส วัตถุหรือเอกสารที่ก่อให้เกิดอารมณ์ร้ายใจทางเพศ สารพิษที่เกิดจากอุตสาหกรรม สินค้าที่เป็นอันตรายต่อ สุขภาพคน สัตว์ และพืช เช่น ของเล่นเด็ก และสินค้าอื่น ๆ ตามที่กฎหมายซิติ์ห้ามนำเข้า โดยกฎหมายการห้ามนำเข้าของซิติ์นี้ใช้กับประเทศคู่ค้าทุกประเทศอย่างเท่าเทียมกัน ซิติ์มีการกำหนดให้สินค้าบางประเภทจะต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนการนำเข้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้าเกี่ยวกับสุขอนามัยและ สุขอนามัยพืช หรือต้องได้รับการรับรองมาตรฐาน ได้แก่ อาวุธยุทโธปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เครื่องดื่ม อาหาร และยา เป็นต้น

6. มาตรการที่มีใช้ภายใน

- **มาตรการเกี่ยวกับขั้นตอนการนำเข้า**

สำนักงานศุลกากรแห่งชาติ เป็นหน่วยงานของรัฐกึ่งอิสระ มีหน้าที่โดยรวมในการดูแลขั้นตอนการนำเข้า และเก็บภาษีที่เกี่ยวข้องกับการค้าต่างประเทศทุกอย่างที่ต้องเสียให้รัฐ รวมทั้งภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีเฉพาะอื่นๆ ขั้นตอนในการนำเข้าสินค้าของซิติคือ ผู้นำเข้าต้องมีเอกสารแสดงแหล่งกำเนิดสินค้า (certificate of origin) ใบกำกับสินค้า (commercial invoice) ใบขนสินค้า (bill of lading) เอกสารแสดง ค่าขนส่ง (freight) การประกันภัย (insurance) และการจัดทำหีบห่อ (packing) ที่ถูกต้อง จึงจะสามารถนำเข้าได้ ทั้งนี้ ซิติได้มีการปรับปรุงพิธีศุลกากรเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า โดยพยายามลดขั้นตอนการนำเข้าและนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้

- **ระบบการกำหนดช่วงราคาสินค้า (Price Band System: PBS)**

ซิติมีการใช้ระบบการกำหนดช่วงราคาสินค้า (PBS) กับสินค้าเกษตรบางรายการ คือ ข้าวสาลี แป้งสาลี และน้ำตาล เพื่อลดผลกระทบจากความผันผวนของราคาตลาดโลกที่มีต่อราคาภายในประเทศของสินค้า โดยตามระบบ PBS จะมีการคำนวณภาษีโดยใช้ราคาอ้างอิง ซึ่งเป็นราคาเฉลี่ยของสินค้านั้นๆ ในตลาดสำคัญของโลก โดยมีการกำหนด 6 ครั้งต่อปี สำหรับสินค้าข้าวสาลี และกำหนดทุกเดือนสำหรับสินค้าน้ำตาล สำหรับราคาขั้นต่ำและราคาขั้นสูงจะถูกกำหนดเป็นช่วงเวลาตั้งแต่เดือนธันวาคม 2546 ถึง ธันวาคม 2557 โดยจะมีการปรับลดในแต่ละปีเริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม 2550

ภายใต้ระบบ PBS หากราคาอ้างอิงต่ำกว่าราคาขั้นต่ำ (floor value) อัตราภาษีเฉพาะ (specific duty) จะบวกเข้าไปในอัตราภาษีปกติ (ad valorem duty; ร้อยละ 6) เพื่อให้สินค้านำเข้ามีราคาเท่ากับราคาขั้นต่ำของช่วงราคา ทำให้อัตราภาษีนำเข้าสูงกว่าร้อยละ 6 ในขณะเดียวกัน หากราคาอ้างอิงสูงกว่าระดับราคาขั้นสูง (ceiling value) ก็จะมีการลดอัตราภาษีนำเข้า และในกรณีที่ราคาอ้างอิงอยู่ในช่วงกำหนดราคา อัตราภาษีนำเข้าจะอยู่ที่ร้อยละ 6

ขณะนี้ซิติอยู่ระหว่างการเสนอร่างกฎหมายต่อรัฐสภาเกี่ยวกับการปรับปรุงระบบ PBS สำหรับสินค้าแป้งสาลีและข้าวสาลี โดยเสนอให้ใช้ fix compound tariff กล่าวคือ อัตราภาษีนำเข้าเป็นผลรวมของ specific duty ในอัตราคงที่ และ ad valorem duty (ร้อยละ 6) โดยอัตราภาษีเฉพาะของแป้งข้าวสาลี ราคา 47 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน ส่วนอัตราภาษีเฉพาะของข้าวสาลีราคา 30 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน สำหรับสินค้าน้ำตาลยังคงใช้ระบบเดิม สินค้าส่งออกของไทยที่อยู่ในข่ายถูกใช้มาตรการ PBS มีเพียงสินค้าเดียวคือน้ำตาลทรายขาว

ความตกลง FTA ที่ซิติได้ทำกับประเทศต่างๆ ยังคงมีการใช้มาตรการ PBS กับสินค้าแป้งสาลี ข้าวสาลี และน้ำตาล ภายใต้ความตกลง FTA ซิติ - สหรัฐฯ สินค้าเหล่านี้มีกำหนดที่จะลดภาษีเป็น 0 ภายในปี 2559 ที่ผ่านมารัฐบาลซิติจะกำหนดราคาขั้นต่ำสูงกว่าราคาตลาดโลกและราคาในประเทศ อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่ปี

2551 ราคาขึ้นต่ำจะค่อยๆ ปรับลดลงร้อยละ 2 จนถึงปี 2557 และประธานาธิบดีชิลีจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะยังคงใช้มาตรการดังกล่าวต่อไปหรือจะยกเลิกก่อนปี 2559

- มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการตอบโต้การทุ่มตลาด การตอบโต้การอุดหนุน และการปกป้องทางการค้า ในช่วงปี 2546-2552 ชิลีมีการใช้มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการตอบโต้การทุ่มตลาด การตอบโต้การอุดหนุน และการปกป้องทางการค้าค่อนข้างน้อย ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้กับสินค้าเกษตร เช่น แป้งข้าวสาลี และผลิตภัณฑ์นม นับตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2552 มีเพียงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดที่ยังมีผลใช้บังคับ ซึ่งชิลีเก็บภาษีร้อยละ 30.3% กับสินค้าแป้งข้าวสาลีนำเข้าจากอาร์เจนตินา

7. ปัญหาและอุปสรรคทางการค้าของไทย

7.1 ปัญหาส่วนใหญ่ ได้แก่ ขีดความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากกำลังซื้อส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้ปานกลาง-ต่ำ ราคาจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญมาก ซึ่งปัจจุบันไทยเสียเปรียบคู่แข่ง เช่น จีน เกาหลีใต้ และประเทศแถบละตินอเมริกา เนื่องจากต้นทุนและค่าขนส่งที่แพงกว่าทำให้สินค้าไทยมีราคาแพงกว่าคู่แข่ง นอกจากนี้ การที่ประเทศเหล่านี้มี FTA กับชิลี ทำให้ชิลีเรียกเก็บภาษีนำเข้าของสินค้าไทยสูงกว่าประเทศดังกล่าว

7.2 นักธุรกิจไทยยังไม่ให้ความสนใจกับตลาดแถบนี้เท่าที่ควร เนื่องจากมองว่าเป็นตลาดที่อยู่ไกล ประกอบกับไม่มีการจัดคณะผู้แทนด้านเอกชนเดินทางมาทำความรู้จักระหว่างกันอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และทั้งสองฝ่ายไม่รู้จักสินค้าซึ่งกันและกัน

7.3 อุปสรรคทางการค้าอื่นๆ ได้แก่ ค่าขนส่งซึ่งมีราคาสูง เรือขนส่งที่จะไปยังภูมิภาคนี้มีน้อย และภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเนื่องจากชิลีใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาราชการ

8. ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศไทย

8.1 ความสัมพันธ์ทางการทูต

ไทยและชิลีสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2505 และจะครบรอบ 50 ปี ในปี 2555 โดยชิลีได้เปิดสถานเอกอัครราชทูตประจำประเทศไทยเมื่อเดือนกรกฎาคม 2524 และไทยเปิดสำนักงานที่ปรึกษาการพาณิชย์ ณ กรุงซานตืออาโก เมื่อเดือนมิถุนายน 2534 และเปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงซานตืออาโกเมื่อเดือนเมษายน 2537 นอกจากนี้ ไทยได้เปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ที่เมือง Concepción เมื่อเดือนธันวาคม 2545 ด้วย

8.1.1 สถานเอกอัครราชทูตชิลีประจำประเทศไทย

83/17 Vitayu Place, Soi Vitayu 1
Wireless Road, Lumpini
Pathumwan Bangkok 10330

Tel. 66-02-251-9470-74
 Fax 66-02-251-9475
 Office Hours: 09.00 to 17.00

Ambassador: H.E Javier Becker Marshall (ตั้งแต่ 22 พฤษภาคม 2555)

8.1.2 สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงซานติอาโก

Av. Americo Vespucio Sur 100, Piso 15
 Las Condes, Santiago
 Tel. (56-2) 717-3959
 Fax. (56-2) 717-3758
 Email. rte.santiago@vtr.net
 Ambassador: H.E. Miss Vipawan Nipatakusol
 (นางสาววิภาวรรณ นิพนธ์กุล)

8.1.3 สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศชิลี กรุงซานติอาโก

Thai Trade Center
 El Arcangel 4916 , Vitacura Santiago, Chile
 Tel. (56-2) 263-4186, 208-9325
 Fax. (56-2) 263-4214
 Email: thaicom@vtr.net
 Minister Counselor (Commercial): Mr. Passavudh Rimcharone
 (นายพรธาวุฒิ หริ่มเจริญ)

8.2 ความร่วมมือภาครัฐ

- ไทยและชิลีลงนามในความตกลงทางการค้าระหว่างกันในวันที่ 22 ตุลาคม 2524 ณ กรุงซานติอาโก และลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้า เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2526 และการประชุมคณะกรรมการร่วมฯ ซึ่งเป็นการประชุมระดับรัฐมนตรีมาแล้ว 4 ครั้ง ครั้งสุดท้ายจัดขึ้น ณ ประเทศชิลี เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2551

- ความตกลงว่าด้วยการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศเกี่ยวกับพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ลงนามเมื่อ 27 พฤษภาคม 2531

- ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราแก่ผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและทางราชการ ลงนามเมื่อ 16 พฤษภาคม 2532

- ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ ลงนามเมื่อ 10 ตุลาคม 2539

- ความตกลงว่าด้วยการปรึกษาหารือระหว่างกระทรวงการต่างประเทศของไทยและชิลี ลงนามเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2542

- ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว ลงนามเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2546

- บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในระดับอุดมศึกษา ลงนามเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2547

- ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านวัฒนธรรมระหว่างไทย-ชิลี ได้ลงนามเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2549

- อนุสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ลงนามเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2549

- ไทยและชิลีอยู่ในระหว่างการพิจารณาร่างความตกลง 4 ฉบับ คือ ร่างความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางวิชาการด้านมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตร ร่างความตกลงว่าด้วยการตรวจลงตราท่องเที่ยวและทำงาน และร่างความตกลงด้านการบิน

8.3 ความร่วมมือภาคเอกชน

- ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกับสมาคมผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมของชิลี (Sociedad de Fomento Fabril: SOFOFA) ลงนามเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2534

- ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกับหอการค้ากรุงซานติอาโก ลงนามเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2538

- ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกับสภาหอการค้าการบริการ และการท่องเที่ยวของชิลี (the Chilean National Chamber of Commerce, Services, and Tourism) ลงนามเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2552

- บันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับความร่วมมือทางการค้าระหว่างหอการค้าไทย (The Thai Chamber of Commerce) กับ หอการค้าเมืองวาเลปาริโซ Valparaiso (The Valparaiso Regional Chamber of Commerce) เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2553

8.4 สถานะการค้าไทย - ชิลี

ชิลีเป็นคู่ค้าสำคัญอันดับที่ 3 ในภูมิภาคอเมริกาใต้ รองจาก บราซิล อาร์เจนตินา และชิลีเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญของไทยอันดับที่ 48 และเป็นอันดับที่ 3 ในภูมิภาคอเมริกาใต้ รองจากบราซิลและอาร์เจนตินา และชิลีเป็นตลาดนำเข้าของไทยอันดับที่ 43 และเป็นลำดับที่ 3 ในภูมิภาคอเมริกาใต้ รองจากบราซิล อาร์เจนตินา

มูลค่าการค้ารวม ในปี 2554 การค้ารวมระหว่างไทยกับชิลีมีมูลค่า 870.39 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจาก 818.94 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2553 คิดเป็นอัตราการร้อยละ 6.8

การส่งออก ในปี 2554 ไทยส่งออกไปชิลีเป็นมูลค่า 511.92 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจาก 514.17 ในปี 2553 หรือลดลงอัตราการร้อยละ 0.42

สินค้าส่งออกสำคัญของไทยไปชิลี ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ เครื่องจักรกล อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เม็ดพลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องจักรและส่วนประกอบ อิเล็กทรอนิกส์

การนำเข้า ในปี 2554 ไทยนำเข้าจากชิลีเป็นมูลค่า 258.47 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจาก 304.76 ในปี 2553 หรือเพิ่มขึ้นอัตราการร้อยละ 0.42

สินค้านำเข้าสำคัญของไทยจากชิลี ได้แก่ สินแร่ โลหะ สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็งแปรรูป เชื้อกระดาษ เคมีภัณฑ์ เนื้อสัตว์สำหรับการบริโภค ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ผัก ผลไม้ ของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้

ดุลการค้า ส่วนใหญ่ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้ากับจีน โดยในปี 2554 ไทยได้ดุลการค้ากับจีนเป็นมูลค่า 159.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจาก 209.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2553 หรือลดลงอัตราร้อยละ -23.75

ข้อมูลตัวเลขการค้าระหว่างไทยกับจีนปรากฏตามตารางแนบท้าย

8.5 การประชุมคณะกรรมการร่วมทางการค้าไทย-จีน (Joint Trade Committee: JTC)

- ไทยและจีนลงนามในความตกลงทางการค้าระหว่างกันเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2524 ณ กรุงซานติอาโก และลงนามในบันทึกความเข้าใจด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้า เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2526 และมีการประชุมคณะกรรมการร่วมฯ ซึ่งเป็นการประชุมระดับรัฐมนตรีมาแล้ว 4 ครั้ง
- ไทยเป็นเจ้าภาพจัดประชุมคณะกรรมการร่วมฯ ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2548 ณ กรุงเทพฯ โดยได้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการร่วมทางการค้า (Joint Commercial Action Plan) เพื่อร่วมมือกันในการขยายการค้าและการลงทุนระหว่างกัน ซึ่งครอบคลุมเรื่องความร่วมมือกันศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำเขตการค้าเสรี การส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้าและการลงทุน และการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้า
- จีนเป็นเจ้าภาพการประชุมคณะกรรมการร่วมฯ ครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2551 ณ เมือง Vina del Mar ประเทศจีน โดยในการประชุมครั้งนี้ ไทยและจีนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลและความเห็นในประเด็นต่างๆ ได้แก่ สถานะทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ ความสัมพันธ์ทางการค้าของไทยกับอาเซียน นโยบายการค้าของจีนต่อเอเชีย ความสัมพันธ์ทางการค้าไทย-จีน ตลอดจนได้มีการหารือแนวทางการขยายความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างกัน โดยเฉพาะการทำ FTA ไทย-จีน
- การประชุมคณะกรรมการร่วมฯ ครั้งที่ 5 ไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดประชุม ทั้งนี้ การประชุมยังไม่มีกำหนดเวลาที่แน่นอน

8.6 การศึกษาร่วมระหว่างไทย-จีน ถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำเขตการค้าเสรี

ไทยและจีนได้จัดทำการศึกษาร่วมกันถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำเขตการค้าเสรี โดยเริ่มประชุมคณะทำงานเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2549 และสรุปผลการศึกษาเมื่อเดือนกรกฎาคม 2549 ผลการศึกษาของทั้งสองฝ่ายมีความสอดคล้องกัน โดยผลการศึกษาของไทยพบว่า ในสินค้าที่มีการค้าอยู่แล้ว หากมีการลดภาษีเป็นศูนย์ทันที จะทำให้มูลค่าการค้าของทั้งสองประเทศเพิ่มขึ้น โดยไทยส่งออกไปจีนเพิ่มขึ้นจาก 127 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2005 เป็น 148 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2006 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 16 และไทยนำเข้าจากจีนเพิ่มขึ้นจาก 161 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2005 เป็น 279 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2006 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 73 ส่วนสินค้าที่ไทยและจีนไม่เคยมีการค้ากันมาก่อน หากมีการทำ FTA จะทำให้สินค้านี้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น โดยคาดว่าไทยจะส่งออกไปจีนเหล่านี้ไปจีนเพิ่มขึ้นระหว่าง 89-218 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้าจากจีนเพิ่มขึ้นระหว่าง 85-173 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าที่ไทยจะได้ประโยชน์จากการลดภาษีศุลกากรของชิลี อาทิ ยานยนต์ ชิ้นส่วนและส่วนประกอบ ยานยนต์ ข้าว สับปรด เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า ส่วนสินค้าที่ไทยมีศักยภาพส่งออกไปชิลี เช่น ข้าว สับปรด ขางพารา ทุ่นกระป๋อง ส่วนประกอบรถยนต์ สิ่งทอ เครื่องใช้ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์พลาสติก เป็นต้น ทั้งนี้ สินค้าที่คาดว่าจะมีการนำเข้าสินค้าจากชิลีมากขึ้น เช่น ปลาแซลมอน ของปรุงแต่งที่ทำจากพืช ผักและผลไม้ เยื่อกระดาษ อาหารสัตว์ และไวน์ เป็นต้น

8.7 การเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี (FTA ไทย-ชิลี)

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้จัดทำกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี โดยกรอบการเจรจาดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และรัฐสภาแล้วเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2553 และวันที่ 15 กันยายน 2553 ตามลำดับ สารสำคัญของกรอบฯ ครอบคลุมทั้งการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน และความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ต่อมา เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2553 นายกรัฐมนตรีของไทย (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) และประธานาธิบดีของชิลี (H.E. Mr. Sebastián Piñera) ได้ร่วมกันประกาศเริ่มการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี ในช่วงการประชุมผู้นำเศรษฐกิจเอเปคเมื่อปี 2553 ณ ประเทศญี่ปุ่น ปัจจุบัน โดยทั้งสองฝ่ายเริ่มเจรจาครั้งแรกเมื่อเดือนเมษายน 2554 จนถึงปัจจุบันได้เจรจาไปแล้ว 5 ครั้ง โดยครั้งล่าสุดคือเมื่อวันที่ 28-30 พฤษภาคม 2555 ณ กรุงเทพฯ ทั้งนี้ ไทยและชิลีตั้งเป้าเจรจาให้เสร็จในเดือนสิงหาคม 2555

ตาราง 1 : สถิติการค้าไทย-ชิลี

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

ปี	ปริมาณการค้ารวม			ส่งออก		นำเข้า		ดุลการค้า
	มูลค่า	สัดส่วน	% Δ	มูลค่า	% Δ	มูลค่า	% Δ	
2550 (2007)	611.88	0.2	23.84	343.30	30.56	268.58	16.19	74.72
2551 (2008)	539.52	0.15	-11.83	328.02	-4.45	211.50	-21.25	116.51
2552 (2009)	299.49	0.1	-44.49	139.92	-57.34	159.57	-24.56	-19.64
2553 (2010)	818.94	0.22	173.45	514.17	267.47	304.76	91.00	209.41
2554 (2011)	874.61	0.19	6.80	517.13	0.23	357.48	0.16	159.66
2555 (2012)	411.3	0.21	17.5	220.8	13.0	180.5	16.8	40.3
(ม.ค.-พ.ค)								

ที่มา: Economist Intelligence Unit; World Trade Atlas; Ministry of Commerce, April 2012

ตาราง 2 : มูลค่าการส่งออกของไทยไปชิลี

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายการ	2550	2551	2552	2553	2554	2555	% Δ
	(2007)	(2008)	(2009)	(2010)	(2011)	(2012)	12/11
						(ม.ก-พ.ค)	(ม.ก-พ.ค)
1. รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	150.9	185.9	40.7	358.1	316.7	150.3	17.1
2. อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป	10.0	14.1	12.3	20.6	34.9	6.9	-35.2
3. โพลีเมอร์		7.6	12.3	11.9	17.3	-	-
4. เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ	14.1	17.7	12.9	20.7	16.3	4.5	-44.7
5. ปูนซีเมนต์	5.6	7.4	13.7	17.0	15.7	10.7	172.8
6. เม็ดพลาสติก	7.9	7.6	2.4	12.3	11.3	2.2	
7. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	11.6	8.7	7.3	7.7	10.7	6.6	130.9
8. ผลิตภัณฑ์ยาง	7.8	9.0	4.6	7.0	10.5	4.6	29.6
9. ผลไม้กระป๋องแปรรูป	5.8	7.4	3.1	5.5	9.7	3.7	-2.1
10. ยางพารา	3.4	4.4	1.8	5.3	9.0	2.9	-29.9
รวมสินค้า 10 รายการ	222.3	269.0	103.6	463.6	452.0	192.4	13.0
อื่นๆ	121.0	59.1	36.3	50.6	65.1	28.4	2.0
มูลค่ารวม	343.3	328.0	139.9	514.2	517.1	220.8	100.0

ตาราง 3 : มูลค่าการนำเข้าของไทยจากชิลี

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายการ	2550	2551	2552	2553	2554	2555	% Δ
	(2007)	(2008)	(2009)	(2010)	(2011)	(2012)	12/11
						(ม.ก-พ.ค)	(ม.ก-พ.ค)
1. สินแร่โลหะอื่นๆและเศษโลหะ	146.3	77.1	65.3	167.1	147.3	68.0	9.3
2. สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป	56.2	66.0	49.5	61.0	104.2	58.9	11.6
3. เยื่อกระดาษและเศษกระดาษ	24.9	26.8	18.9	37.6	54.4	20.6	19.3
4. ผัก ผลไม้ และของปรุงแต่งที่ทำจากผักผลไม้	2.2	3.2	3.3	5.3	7.7	5.2	25.1
5. เนื้อสัตว์สำหรับการบริโภค	1.7	0.9	0.6	3.6	6.8	0.5	-87.5
6. เคมีภัณฑ์	3.0	4.9	2.1	5.4	5.5	3.5	106.3
7. ไม้ซุง ไม้แปรรูป และไม้อื่น ๆ	5.8	6.8	2.5	4.7	5.0	3.5	153.4
8. เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์	0.1	4.6	1.2	1.1	4.8	3.4	16.9
9. สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์	13.4	8.5	5.5	2.8	4.5	3.6	210.1
10. ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์	1.8	2.5	3.7	3.1	3.6	7.6	383.1
รวมสินค้า 10 รายการ	255.4	192.1	150.3	295.5	343.8	174.8	17.5
อื่นๆ	13.2	19.4	9.3	9.2	13.7	5.7	1.8
มูลค่ารวม	268.6	211.5	159.6	304.8	357.5	180.5	100.0

หมายเหตุ : สัดส่วน = การค้าสองฝ่ายต่อการค้ารวมของไทยทั้งหมด , % Δ = % การเปลี่ยนแปลง

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

กรกฎาคม 2555

แหล่งที่มาของข้อมูล

กระทรวงการต่างประเทศ

World Trade Organization (WTO), “Trade Policy Review”: Chile 2009

The World Factbook “Chile”, <http://www.cia.gov>

Economic Intelligence Unit (EIU) “Chile”, <http://viewswire.com>

Macroeconomic Report : Latin America and Caribbean, UNCTAD, June 2012

Chile Investment Review, May 2012